

Приклад 7. При обчисленні 11^{13} спочатку знаходимо двійкові цифри числа 13: $(13)_{10} = (1101)_2$, тобто $13 = 2^3 + 2^2 + 2^0$. Потім послідовно обчислюємо $11^2 = 121$, $11^4 = 11^2 \cdot 11^2 = 14,641$, $11^8 = 11^4 \cdot 11^4 = 214,358,881$. Тепер

$$\begin{aligned} 11^{13} &= 11^{2^3} \times 11^{2^2} \times 11^{2^1} = 214,358,881 \times 14,641 \times 11 \\ &= 214,358,881 \times 161,051 \\ &= 34,522,712,143,931. \end{aligned}$$

Для чисел, розглянутих у прикладі, оптимізація обчислень не є суттєвою, але для тих чисел, які насправді необхідні в практичній роботі, вона може стати критично важливою.

5. Швидке піднесення до степеня за модулем

Для обчислення остачі $a^k \pmod{n}$ існує ефективний метод, принцип якого ми спочатку пояснюємо на простому числовому прикладі для $a = 7$, $k = 13$ та $n = 10$. Таким чином, ми обчислюємо $7^{13} \pmod{10}$.

Обчислити $7^{13} \pmod{10}$ нескладно й безпосередньо, помітивши, що послідовність остач 7^k при діленні на 10 є періодичною:

k	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
$7^k \pmod{10}$	7	9	3	1	7	9	3	1	7	9	3	1	7

Таким чином, $7 = 7^{13} \pmod{10}$.

Алгоритм, який ми збираємось продемонструвати, є універсальним. На першому його кроці необхідно знайти бінарне представлення числа k . В данному випадку,

$$13 = 1 \cdot 2^3 + 1 \cdot 2^2 + 0 \cdot 2^1 + 1 \cdot 2^0 \quad \text{або} \quad (13)_{10} = (1101)_2.$$

За допомогою цього представлення, будемо послідовність обчислень, на кожному кроці якої виконується одна з двох наступних операцій:

- 1) \uparrow (піднести до квадрату й обчислити $\text{mod } n$) або
- 2) $\uparrow \times$ (піднести до квадрату, помножити на a й обчислити $\text{mod } n$).

Послідовність операцій визначається наступним чином:

якщо чергова двійкова цифра у двійковому запису числа n дорівнює 0, то застосовується операція (\uparrow), в іншому випадку — операція ($\uparrow \times$).

Аргументом кожної операції є результат обчислення попередньої; для першої операції аргументом є 1. Результат останньої операції дорівнює необхідній остачі. Алгоритм обчислення у загальному випадку представлено нижче. ⁽²²⁾

АЛГОРИТМ 2. ПРОЦЕДУРА ПІДНЕСЕННЯ ДО СТЕПЕНЯ ЗА МОДУЛЕМ

Вхідні дані: натуральні числа a, k, n ;

Вихідні дані: $a^k \pmod n$;

знайти двійкове представлення числа $k = (b_i b_{i-1} \dots b_0)_2$;

якщо $b_i = 0$, то $x_1 = 1^2 \pmod n$; інакше $x_1 = 1^2 \times a \pmod n$;

якщо $b_{i-1} = 0$, то $x_2 = x_1^2 \pmod n$; інакше $x_2 = x_1^2 \times a \pmod n$;

.....

якщо $b_0 = 0$, то $x_{i+1} = x_i^2 \pmod n$; інакше $x_{i+1} = x_i^2 \times a \pmod n$;

покласти $a^k \pmod n = x_{i+1}$.

Оскільки $(13)_{10} = (1101)_2$, то при обчисленні остачі від ділення 7^{13} на 10, послідовність операцій є такою:

$\uparrow \times \quad \uparrow \times \quad \uparrow \quad \uparrow \times$

Тому алгоритм 2 здійснює такі обчислення:

1. $x_1 = (1^2 \times a) \pmod{n}$;
2. $x_2 = (x_1^2 \times a) \pmod{n}$;
3. $x_3 = x_2^2 \pmod{n}$;
4. $x_4 = (x_3^2 \times a) \pmod{n}$.

Якщо підставити числові значення, то отримаємо

1. $x_1 = 1^2 \times 7 \pmod{10} = 7$;
2. $x_2 = 7^2 \times 7 \pmod{10} = 343 \pmod{10} = 3$;
3. $x_3 = 3^2 \pmod{10} = 9$;
4. $x_4 = 9^2 \times 7 \pmod{10} = 567 \pmod{10} = 7$.

5.1. Бінарне представлення. Оскільки для швидкого обчислення a^k та $a^k \pmod{n}$ необхідним є знаходження двійкового запису числа, ми зупинимось на процедурах перекладу чисел з десятичної системи у двійкову.

Розглянемо два найпростіших способи отримання бінарного представлення десяткового числа. Принцип роботи кожного з них розглянемо на прикладі десяткового числа $x = 15$.

5.1.1. Почати обчислення з першої цифри. Позначимо $x_0 = x$. Спочатку знаходимо найбільший степінь m_0 двійки, для якого $2^{m_0} \leq x_0$. Зрозуміло, що у нашому прикладі $m_0 = 3$, оскільки $2^3 \leq 15 < 2^4$. Тепер повторимо цю ж процедуру, але для числа $x_1 \stackrel{\text{def}}{=} x_0 - 2^{m_0} = 15 - 2^3 = 7$. Отримуємо число $m_1 = 2$, оскільки $2^2 \leq 7 < 2^3$. Тепер обчислюємо $x_2 = x_1 - 2^{m_1} = 7 - 2^2 = 3$. Далі діємо за тим же принципом: знаходимо $m_2 = 1$, оскільки $2^1 \leq 3 < 2^2$. Після цього обчислюємо $x_3 = x_2 - 2^{m_2} = 3 - 2^1 = 1$ й знаходимо $m_3 = 0$, оскільки $2^0 \leq 1 < 2^1$. Нарешті обчислюємо $x_4 \stackrel{\text{def}}{=} x_3 - 2^{m_3} = 0$. У загальному випадку алгоритм закінчує

роботу, коли чергове x стає рівним 0.

Для числа 15 алгоритм зупиняється після обчислення x_4 .

Двійкове представлення числа 15 складається з $m_0 + 1$ позицій: позиції нумеруються зліва направо, починаючи з 0. В позиціях m_0, m_1, m_2, \dots двійкового представлення записуємо одиниці, в інших позиціях — нулі. ⁽²³⁾

У нашому прикладі необхідні $m_0 + 1 = 4$ позиції для двійкового запису десяткового числа 15, причому в позиціях $m_0 = 3, m_1 = 2, m_2 = 1, m_3 = 0$ необхідно записати двійкові одиниці. Таким чином, $(15)_{10} = (1111)_2$.

Алгоритм у загальному випадку має такий вигляд.

Алгоритм 3. Двійкове представлення (починаємо лворуч)

Вхідні дані: натуральне число k ;

Вихідні дані: двійкове представлення $k = (b_i \dots b_0)_2$;

знайти m_0 : $2^{m_0} \leq k < 2^{m_0+1}$ та покласти $x_1 = k - 2^{m_0}$, $i = 1$;

якщо $x_1 = 0$, то виконати процедуру **WriteExpansion**. STOP.

якщо ж $x_1 > 0$, то знайти m_1 : $2^{m_1} \leq x_1 < 2^{m_1+1}$ та

покласти $x_2 = x_1 - 2^{m_1}$, $i = 2$;

якщо $x_2 = 0$, то виконати процедуру **WriteExpansion**. STOP.

якщо ж $x_2 > 0$, то знайти m_2 : $2^{m_2} \leq x_2 < 2^{m_2+1}$ та

покласти $x_3 = x_2 - 2^{m_2}$, $i = 3$;

.....

Процедура **WriteExpansion**

покласти $b_{m_0} = 1, b_{m_1} = 1, \dots, b_{m_i} = 1$

та $b_j = 0$ для всіх інших $0 \leq j \leq m_0$.

У представленому алгоритмі переводу числа з десяткової

системи у двійкову для зручності використовується проста процедура **WriteExpansion**, яка за результатами обчислень показників m_0, m_1, \dots записує двійкове представлення числа k , а саме в позиціях двійкового представлення з номерами m_0, m_1, \dots вона записує одиниці, а в інших позиціях — нулі. У розглянутому вище прикладі з $k = 15$ ця процедура записала б чотири одиниці й жодного нуля.

Особливістю алгоритму 3, представленого нижче, є необхідність обчислювати степені двійки. Ці обчислення виконуються швидко за рекурсивною формулою $2^k = 2^{k-1} \cdot 2$.

5.1.2. Почати обчислення з останньої цифри. Існує ще один алгоритм переведення чисел з десяткової системи у двійкову. Його особливість у тому, що двійкові цифри обчислюються починаючи з молодших розрядів. Перевага цього алгоритму ²⁴ у тому, що він не потребує попереднього обчислення ступенів двійки. Недоліком алгоритму 4 є те, що він використовує операцію ділення на двійку, яка виконується доволі “повільно”.

Як і вище, дію цього алгоритму продемонструємо спочатку на прикладі запису числа 15 у двійковій системі.

Оскільки число $x_0 = 15$ є непарним, то $b_0 = 1$ (інакше треба покласти $b_0 = 0$). Нехай $x_1 \stackrel{\text{def}}{=} (x_0 - b_0)/2$, тобто $x_1 = 7$. Число $x_1 = 7$ є непарним, тому покладемо $b_1 = 1$ (якщо x_1 є парним, ми покладемо $b_1 = 0$). Продовжуємо аналогічно: $x_2 \stackrel{\text{def}}{=} (x_1 - b_1)/2 = 3$, $b_2 = 1$, $x_3 \stackrel{\text{def}}{=} (x_2 - b_2)/2 = 1$, $b_3 = 1$, $x_4 \stackrel{\text{def}}{=} (x_3 - b_3)/2 = 0$. Алгоритм закінчується, коли чергове x стає рівним 0. У нашому прикладі алгоритм закінчується обчисленням x_4 , тому необхідні 4 позиції для того, щоб записати двійкове представлення числа 15: $(15)_{10} = (b_3 b_2 b_1 b_0)_2 = (1111)_2$.

АЛГОРИТМ 4. ДВІЙКОВЕ ПРЕДСТАВЛЕННЯ (ПОЧИНАЄМО ПРАВОРУЧ)

Вхідні дані: натуральне число k

Вихідні дані: двійкове представлення $k = (b_0 b_1 \dots b_i)_2$;

позначимо $x_0 = k$;

якщо x_0 є непарним числом, то $b_0 = 1$; інакше $b_0 = 0$;

покладемо $x_1 = \frac{x_0 - b_0}{2}$; якщо $x_1 = 0$, то **СТОП**.

якщо x_1 є непарним числом, то $b_1 = 1$; інакше $b_1 = 0$;

покладемо $x_2 = \frac{x_1 - b_1}{2}$; якщо $x_2 = 0$, то **СТОП**.

якщо x_2 є непарним числом, то $b_2 = 1$; інакше $b_2 = 0$;

покладемо $x_3 = \frac{x_2 - b_2}{2}$; якщо $x_3 = 0$, то **СТОП**.

.....

6. КОНТРОЛЬНІ ПИТАННЯ

1. Чому $C_A = \mathcal{P}_A$ для будь-якого експоненціального шифру $E_{k,n}$? (стор. 152).
2. Перевірити конгруенції (2). (стор. 153).
3. Пояснити чому комбінації 2709, 2008, 1307, 606 дають однаковий результат при використанні шифру $E_{k,701}$? (стор. 153).
4. Чому модуль мультиплікативного шифру $E_{k,n}$ повинен перевищувати 3333? (стор. 153).
5. Перевірити обчислення в (3). (стор. 154).
6. Довести формулу (4). (стор. 155).
7. Чому $(a^{\phi(n)})^t \cdot a \pmod n = a \pmod n$? (стор. 157).
8. Чому дорівнює $\phi(p)$? (стор. 157).
9. Чому $(a, p) = p$, якщо $(a, p) \neq 1$? (стор. 157).
10. У якому результаті стверджується, що $k^{-1} \pmod{\phi(n)}$ існує, якщо k та $\phi(n)$ є взаємно простими? (стор. 158).

11. Перевірити, що $7 \pmod{30} = 13$. (стор. 158).
12. Згадайте, чому дорівнює $\phi(pq)$? (стор. 158).
13. Доведіть конгруенцію (11). (стор. 159).
14. Пояснити рівності $a^{kj} = up + a$ та $a^{kj} = vq + a$. (стор. 159).
15. Чому $q \mid u$, якщо $up = vq$? (стор. 159).
16. Пояснити правило 2. (стор. 159).
17. Перевірити, чи дійсно ми вже довели лему 4? (стор. 160).
18. Підрахувати $\phi(33)$. (стор. 160).
19. Перевірити рівність $27^{-1} \pmod{20} = 3$. (стор. 160).
20. Чому $7^{-1} \equiv 43 \pmod{60}$ та $11^{-1} \equiv 11 \pmod{60}$? (стор. 160).
21. Чому алгоритм 1 впливає з представлення (12)? (стор. 161).
22. Чому алгоритм 2 завжди дає $a^k \pmod{n}$? (стор. 163).
23. Пояснити, чому алгоритм 3 є правильним у загальному випадку? (стор. 165).
24. Пояснити, чому алгоритм 4 є правильним у загальному випадку? (стор. 166).

7. ЗАДАЧІ ДЛЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ

Задача 1. Знайти два різні натуральні числа $a < 29$ та $b < 29$, для яких $a^2 \equiv b^2 \pmod{29}$. Пояснити, чому не варто використовувати шифр $E_{2,29}$?

Задача 2. Перевірити, що $9^k \equiv 0 \pmod{27}$ для будь-якого $k \geq 2$. Чому мультиплікативний шифр з модулем $n = 27$ не варто використовувати?

Задача 3. Оскільки $391 = 17 \times 23$, то

$$\phi(391) = \phi(17)\phi(23) = 16 \cdot 22 = 352.$$

Пояснити, що означає рівність $\phi(391) = 352$ з точки зору

- а) теорії чисел,
- б) мультиплікативних шифрів,
- с) експоненціальних шифрів.

Задача 4. *Обчислити*

- a) $31^{11} \pmod{59}$;
- b) $11^{41} \pmod{521}$;
- c) $19^{107} \pmod{1249}$.

Задача 5. *Використовуючи конгруенцію $29 \equiv -2 \pmod{31}$, обчислити*

- a) $29^2 \pmod{31}$;
- b) $29^5 \pmod{31}$.

Задача 6. *Скільки операцій множення необхідно зробити, щоб обчислити*

- a) a^{47} ?
- b) a^{147} ?

Задача 7. *Записати $(2015)_{10}$ у двійковій системі числення за допомогою*

- a) алгоритму 3;
- b) алгоритму 4.

Задача 8. *Записати $(988)_{10}$ у двійковій системі числення за допомогою*

- a) алгоритму 3;
- b) алгоритму 4.

Задача 9. *Записати позиції букв тексту КІНО у десятковій та двійковій системах числення.*

Задача 10. *Записати позиції букв тексту ШИФР у десятковій та двійковій системах числення.*

Задача 11. *Використовуючи алгоритм 2, зашифрувати текст КІНО за допомогою експоненціального шифру з параметрами $k = 2015$ та $n = 1000$.*

Задача 12. *Використовуючи алгоритм 2, зашифрувати текст ШИФР за допомогою експоненціального шифру з параметрами $k = 988$ та $n = 51$.*

Задача 13. *Знайти j , при якому $a^{7j} \equiv a \pmod{34}$.*

Задача 14. Знайти j , при якому $a^{7j} \equiv a \pmod{523}$. Зважте на те, що 523 є простим числом.

Задача 15. За допомогою експоненціального шифру $E_{7,34}$ отримано зашифрований текст ІАС. Дешифрувати його (використати обчислення, зроблені у задачі 13).

Задача 16. За допомогою експоненціального шифру $E_{7,523}$ отримано зашифрований текст 131 95 1. Дешифрувати його (використати обчислення, зроблені у задачі 14).

Задача 17. Нехай $p \equiv 2 \pmod{3}$, де p — просте число. Показати, що $(3, \phi(p)) = 1$. Це означає, що $k = 3$ можна обрати для експоненціального шифру за модулем p . Показати, що показник степеня для дешифрації такого шифру дорівнює $j = \frac{2p-1}{3}$.

Задача 18. Нехай $p \equiv 2 \pmod{3}$ та $q \equiv 2 \pmod{3}$, де p та q — прості числа. Покладемо $n = pq$. Показати, що $(3, \phi(n)) = 1$. Це означає, що $k = 3$ можна обрати для експоненціального шифру за модулем n . Знайти показник степеня для дешифрації такого шифру.

Задача 19. Нехай $n = p_1 p_2 p_3$, де p_1, p_2, p_3 — три різних простих числа. Нехай k та j є взаємно оберненими за модулем $\phi(n)$. Довести, що $a^{kj} \equiv a \pmod{\phi(n)}$ для всіх цілих a .

Задача 20. Використовуючи задачу 19, визначити показник j кореня з k за модулем $\phi(n)$, якщо $k = 7$, $n = p_1 p_2 p_3$, $p_1 = 11$, $p_2 = 13$, $p_3 = 19$.

Задача 21. Нехай a та m — натуральні числа, причому $(a, m) = 1$. Довести, що послідовність $r_i = a^i \pmod{m}$, $i \geq 0$, є періодичною.

Задача 22. Згідно до задачі 21, послідовність $r_i = a^i \pmod{m}$, $i \geq 0$, є періодичною, якщо $(a, m) = 1$. Найменший період цієї послідовності назовемо порядком числа a за модулем m і позначатимемо $\text{ord}_m(a)$. Нехай натуральне число u є таким, що $a^u \equiv 1 \pmod{m}$. Довести, що $\text{ord}_m(a) \mid u$.

Задача 23. Позначення $\text{ord}_m(a)$ для натуральних чисел a та m пояснено у задачі 22. Довести, що якщо $(a, m) = 1$, то $\text{ord}_m(a) \mid \phi(m)$.

Задача 24. Довести, що якщо $ab \equiv 1 \pmod{m}$, то $\text{ord}_m(a) = \text{ord}_m(b)$.

Задача 25. Позначимо $e = \text{ord}_m(a)$. Нехай k — натуральне число. Довести, що

$$\text{ord}_m(a^k) = \frac{e}{(e, k)}.$$

Задача 26. Натуральне число α називається примітивним коренем для модуля m , якщо $(\alpha, m) = 1$ та $\text{ord}_m(\alpha) = \phi(m)$. Перевірити, що

- а) 3 та 5 є примітивними коренями для модуля 7;
- б) 2 є примітивними коренями для модуля 9.

Довести, що не існує жодного примітивного кореня для модуля 12.

Задача 27. Нехай $\text{ord}_m(a) = e$. Довести, що $a^i \equiv a^j \pmod{m}$ тоді і тільки тоді, коли $i \equiv j \pmod{e}$.

Задача 28. Нехай α — це примітивний корінь для модуля m (ми також кажемо, що m має примітивний корінь α). Позначимо

$$r_k = \alpha^k \pmod{m}, \quad 1 \leq k \leq \phi(m).$$

Довести, що $r_1, \dots, r_{\phi(m)}$ — це перестановка чисел, які не перевищують m та є взаємно простими з ним.

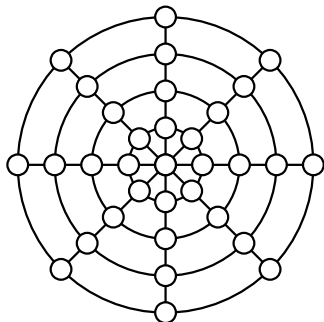
Задача 29. Довести, що якщо число m має примітивний корінь, то воно має $\phi(\phi(m))$ примітивних коренів. Зокрема, якщо m є простим числом, то воно має $\phi(m-1)$ примітивних коренів.

Задача 30. Довести, що якщо просте число $p > 3$ має примітивний корінь, то воно має парну кількість примітивних коренів.

Задача 31. Нехай натуральне число m є таким, що $(a, m) = 1$ та $\text{ord}_m(a) = m-1$. Довести, що m є простим числом.

Задача 32. Довести, що 2 не є примітивним коренем для жодного з чисел Ферма $F_n = 2^{2^n} + 1$, $n \geq 2$.

Задача 33. На малюнку, наведеному нижче, розташувати числа $1, 2, \dots, 33$ в маленьких колах так, щоб суми чисел на усіх більших колах та на діаметрах були б однаковими.

Цю задачу запропонував китайський математик Янг Ху у книзі “Розвиток стародавніх математичних методів для з’ясування дивних властивостей чисел”, виданій у 1275 році. Він розглядав задачі про магичні квадрати, а наведений рисунок був однією з ілюстрацій до його відкриттів. Хоча, звичайно, коло зовсім не квадрат, але магія чисел з зазначеними властивостями присутня!

8. Б І О Г Р А Ф І Ї

Поліг, Стефен (нар. 1953 р.), американський інженер-електрик, працює в Масачусетському технологічному інституті. В середині 1970-х років був аспірантом Мартіна Хеллмана в Стенфордському університеті. Саме тоді він брав участь у розробці експоненціального шифру. Отримані ним формули використовуються також і для обчислення дискретних логарифмів.

С. Поліг

В 1978 році разом з М. Хеллманом отримав патент “Метод для експоненціального шифрування”.

Хеллман, Мартін (нар. 2.10.1945), американський криптограф. Здобув популярність головним чином завдяки розробці першої асиметричної криптосистеми у співавторстві з Уїтфілдом Діффі і Ральфом Меркле у 1976 році.

М. Хеллман

Проте його спільна робота з С. Полігом стосовно експоненціальних шифрів також добре відома спеціалістам.